

Протокол

№

гр. София, 05.10.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1954** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК на именното повикване в 15:01 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Р. И. Д. – редовно уведомен, явява се лично, конвоиран от органите на ГД „Охрана“, представлява се от адв. А., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА - ГР. СОФИЯ – редовно уведомен, не изпраща представител.

Постъпила е писмена молба от ответника, в която се изразява становище, че не възразява по хода на делото.

СГП – редовно уведомена по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК, не изпраща представител.

Свидетелят – А. И. Ч. – редовно призван, явява се пред съдебната зала.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

В залата се въведе допуснатия свидетел.

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на свидетеля.

А. И. Ч. – българка, български гражданин, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по реда на чл. 290 от НК.

Свидетелят Ч. обеща да говори истината на поставените въпроси.

Свидетелят Ч. – С висше образование съм.

Адв. А. – Каква длъжност сте заемали и заемате от 01.11.2020 година до 08.02.2023 г., и познавате ли лицето Р. И. Д.?

Свидетелят Ч. – Да, познавам лицето Р. Д.. Работя с него от 15.03.2021 г.

Адв. А. – Като лице, което работите с него, Инспектор „Социална дейност“ с възпитателен характер, да сте правили през този период от време /от 2021 година до 08.02.2023 година/ предложение за поощрение и награждаване по чл. 98 от ЗИНЗС?

Свидетелят Ч. – Да, правила съм, но му беше отказано, тъй като господин Д. има наказания. Един път съм пукала предложение за поощряване. То беше с искане за похвала. Така се започва. Беше му отказано от началството на затвора.

Адв. А. – Предявява Ви се копие от Затворническо досие на л.с. Д., от което е видно, че има завишен риск от рецидив и вреди, от 54 на 79. Имате ли представа, кой го е изготвил?

Свидетелят Ч. – Изготвено е от ИСДВР - А. Т.. Нямам идея, от кой затвор е. Само господин Д. може да каже от кой Затвор е бил този инспектор. Не го познавам този човек, не мога кажа в кой Затвор се е случило това. Аз се запознавам с документацията всеки ден.

Адв. А. – Предявявам на свидетеля, молба от 13.02.2023 г. от жалбоподателя Д., относно изявление за желанието за полагане на труд по чл. 80, ал. 3 от ЗИНЗС ЗЗП без заплащане, която му е било отказано. В тази молба, същият е дал съгласието си, а Вие дали имате отношение към нея?

Свидетелят Ч. – Към тази дата, от 16.10 до 10.03, съм била болнична и тогава ме е замествала колега. Заради това не мога да кажа точно за тази молба. Разглеждала съм негови две или три молби, в които иска да стане болногледач, чистач, но са му били отказвани, поради здравословни причини. Но за тази молба, не мога да кажа, защото не съм била на работа тогава - в този период.

Адв. А. – Дали жалбоподателят Д. е бил обвинен за извършване на отклонение или

бягство от затвора, не говоря за Затвора - София, а за предишните затвори - Б., например?

Свидетелят Ч. – Не мога да кажа, защото до мен не е стигала такава информация. Има информация за дело, за прекъсване, не е бягство, а е незавръщане от временно прекъсване, в Затвор - Б. мисля, че беше, но не мога да кажа с точност.

Адв. А. – Става въпрос незавръщане, а не за бягство, защото, ако има бягство - щеше да има наказателно производство, по чл. 297 от НК.

Свидетелят Ч. – Да, така е. Има незавръщане от временно прекъсване.

Адв. А. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Тя ми е инспектор и сме в добри отношения. Нямам въпроси към нея, нямам и оплаквания. Бил съм предложен няколко пъти за поощряване, но ми е отказано.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че ответникът е посочил, че няма въпроси към свидетелката.

Адв. А. – Представям писмо от прокурор от СГП, с което се указва, че лицето Д. трябва да изтърпява още две наказания - едното е лишаване от свобода от 1 година, а второто е лишаване от свобода от 3 години. Това не касае това дело, но доказва, че върху него се упражнява психически тормоз.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме доказателствени искания и няма да сочим нови доказателства.

С оглед становището на страните, СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. А. – Моля да уважите жалбата на Р. И. Д., с която се атакува Заповед № 10/08.02.2023 г. на Началника на Затвора в [населено място], с която му е отказано преместване в 3О от открит тип и съответно, му е отказан да бъде изведен режима. Той от 9 или 10 години има един и същ режим – „Строг режим“. Това е било закононото приложение, тъй като до 30.06.2023 година е изтърпял присъда - до 9 години лишаване от свобода, съобразно законовите разпоредби, задължително е трябвало да бъде на строг режим. Оспорвам представените две становища и доклада от Началник-сектора СДВР и Зам.-началник по режима, тъй като не отговарят на обективната истина и целят да не бъде преместен в Общежитие от открит тип, за да

му бъде сменен режима. Единствено съм съгласен и той също, със становището, което е издадено от болницата на Затвора, подписано от трима лекари. Това становище беше изготвено по моя инициатива. Действително лицето не може да полага тежък физически труд, но в ЗО-К. и в Затвора - София, има договор, в които може да полага по-лек труд, нищо че той е със сериозни увреждания. Считаю, че съгласно законовите разпоредби на чл. 40 от НК и ЗИНЗС на всеки от лишените от свобода, трябва да им се предостави възможност за полагане на обществено полезен труд. Видно от доказателствата по делото, такава възможност до сега не му е предоставена за 9 г. или 10 г. От справката, която е при Вас личи, че привилегията не е осъществена и за него това е табу. Също така, оспорвам някои от съображенията, посочени в отговора на жалбата, от юрисконсулта на Софийския Затвор, по специално: че лицето трябва да се превъзпита чрез труд и наблюдения. На него никога до сега не му е била предоставена възможност да упражнява труд, трудова терапия, която му е била абсолютно забранена, с единствената цел, да не ползва тази привилегия и този бонус, за да му се считат два работни дни за ден лишаване от свобода. Той ми е разказвал, че някои от длъжностните лица в Софийския затвор имат отрицателно отношение спрямо него. Тяхната цел е да го дискриминират и да го потискат по един скрит начин. Това според мен е нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Закон за защита на дискриминацията, а също така и чл. 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека към и чл. 21 от Хартата на ЕС. Предвид гореизложеното, моля да уважите жалбата на лишения от свобода Р. И. Д. на осн. чл. 172 от АПК и да постановите преместване от Затвора - София, в ЗО - К., което е все пак заведение от открит тип и има по-леки условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Моля да отмените заповедта и да върнете преписката на Началника на Затвора, със задължителни предписания, по чл. 173, ал. 2 от АПК. В отговор на жалбата, от юрк. М. е отбелязано, че л.с. нямат право да искат самостоятелно смяна на режима, а това е единствено в правомощията на Началника на затвора. А, тук е казано, че затворниците, длъжностните лица, нямат право да сезират Началника на Затвора с такова предложение. Той сам трябва да се самосезира. Това според мен е пълен абсурд. Няма как Началника на затвора, който отговаря за толкова много хора, хиляди затворници, едва ли може да мисли ден и нощ, на кой затворник да смени режима. Моля да се цени констатацията, направена от юриста към Затвора - София.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Изтърпявам задочна присъда 9 г, под строг режим. Когато постъпих в затвора няха никакви здравословни проблеми. За 9 г. ми се съсипа здравето, поради психически тормоз, като цяло от ГДИН и Затвора-София. Преживях инсулти, инфаркти, инсулин, многократно ми се отказва да ми бъде заменен режима, на по-лек. При постановяването на присъдата ми я постановиха с по-строг режим. По закон, след 6 месеца дори доживотните им заменят режима, но не и на мен. Тъй като моята присъда е постановена от АС-Пловдив. В следствие, от психическия тормоз, който е тук, имах сериозни конфликти с въпросната госпожа Р., госпожа Д. М., с администрацията на затвора и ми отказват без основателни причини, лична среща с Началника на затвора. Всеки един затворник може да бъде изпратен в ЗО-К., но не и аз. Аз не съм убиец, не съм изнасилвач, не съм рекетъор, не продавам наркотици. Аз излеждам задочна присъда за инсцениран побой. Поради тези факти и обстоятелства, Ви моля да отмените тези решения на Началника на Затвора като незаконосъобразни. Няма затворник, който да лежи 9 г., ден за ден, който да не е за

убийство, не е за тежки престъпления. Аз съм единствения. Моля да ми бъде заменен режима.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА становището на ответника, в което се прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възнаграждение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Адв. А. – Моля за присъждане на адвокатско възнаграждение, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения, както съм посочил в договора, в минимален размер.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 10-дневен срок от днес за депозиране на писмени бележки по делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СЪДЕБЕН АКТ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:15 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: